

ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ

ਅੱਜ ਲਵਫੁੱਲ ਅਤੇ ਲਾਅਫੁੱਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਜਮਾ ਦਾ ਖਾਤਾ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਖਾਤਾ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਜਮਾਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਖਾਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ 21 ਜਨਮ ਪੁਲਬੱਧ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਨਾ ਸਿਰਫ 21 ਜਨਮ ਪੁਲਬੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣਗੇ ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅਰਥਾਤ ਰਾਜ ਪਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਉਸੇ ਹਿਸਾਬ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੂਜਾ ਵੀ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੂਜਯ ਸਰੂਪ ਵੀ ਇੰਨਾ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪੂਜਾ ਵੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰਾ ਈਸ਼ਟ ਸਮਝ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਅਸ਼ਟ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਈਸ਼ਟ ਵੀ ਇੰਨੇ ਹੀ ਮਹਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪਦ ਅਤੇ ਪੂਜਯ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਜ ਪਦ ਵਾਲੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਅੱਧਾਕਲਪ ਪੂਜਯ ਪਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਜਨਮ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਯੁਗ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਯੁਗ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਆਪ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਸਲੋਗਨ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਯਾਦ ਹੈ? ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਸੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗਿਆਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸੁਜਾਗ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਹੈ। ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਸਦਾ ਹਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਤੀਵਰ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਗੇ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਸਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਦਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਰੁਹਾਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਕਰ ਲੈਣਗੇ, ਵੇਖ ਲੈਣਗੇ। ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਚੱਲਣਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਬਣਨਾ ਵੀ ਹੈ ਹੀ। ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆ ਗਈ ਕਿ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਹ ਹੁਣ ਕਰ ਲਵੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸਾਰਥ।

ਸਮੇਂ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਕਦੀ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਭ ਕੰਮ ਜਿਸ ਉਮੰਗ ਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸੋਚਿਆ ਉਹ ਵੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨੰਬਰਵਨ ਜਾਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਵੇਖੀ? ਕਦੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਦਾਨ ਮਹਾਪੁੰਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਰੰਤ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸੋਚਿਆ, ਸਮੇਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਪਲਾਨ ਬਣਾਇਆ ਫਿਰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਏਗਾ। ਦਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਏਗਾ। ਤੁਰੰਤ ਦਾਨ ਅਤੇ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਦਾਨ ਮਹਾ ਦਾਨ ਹੈ। ਮਹਾ ਦਾਨ ਦਾ ਫਲ ਮਹਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੱਦ ਤੱਕ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਅੱਛਾ ਕਰਾਂ, ਕਰਾਂਗਾ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ, ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਹੁਣ ਇੰਨਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸਮੇਂ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਚਾਂਸ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਸਮੇਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਗੱਲ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੇ ਕਦੀ ਤਨ ਤੋਂ। ਮਨੇ ਕਦੀ ਤਨ ਤੋਂ, ਮਨ ਤੋਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ ਪਰ ਸਮੇਂ ਪੈਣ ਨਾਲ ਜੇ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਪੈਣ ਤੋਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਤਲਬ 8 ਘੰਟਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ 6 ਘੰਟਾ ਲਾਵੇਗਾ। 2 ਘੰਟਾ ਕੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਕਮਸਟੈਂਸੀਜ਼ ਹੀ ਇਵੇਂ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਟਰਾਂਧਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚੇਗਾ 100 ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੇ ਕਰੇਗਾ 50 ਇੰਨਾ ਵੀ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿੱਚਕਾਰ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਮਾਰਜਿਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਈ ਸੰਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ 50 ਹੁਣ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, 50 ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ। ਪਰ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਾਰੇ ਦਾ ਜੇ ਤੁਰੰਤ ਦਾਨ ਉਹ ਮਹਾਪੁੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਨਾ - ਬਲੀ ਵੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦ ਉਹ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਤੁਰੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਧੱਕ ਨਾਲ ਝਟਕੂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ “ਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਬਲੀ ਵਿੱਚ ਚਿਲਾਉਂਦੇ - ਚਿਲਾਉਂਦੇ, ਸੋਚਦੇ - ਸੋਚਦੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਚਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰਦੇ? ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਕਰੀਏ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਇਹ ਹੋਇਆ ਸੋਚਣਾ। ਚਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਰੰਤ ਦਾਨ ਮਹਾਪੁੰਨ... ਇਹ ਜੋ ਗਾਇਨ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਤੁਰੰਤ ਹੋਵੇ। ਸੋਚਦੇ - ਸੋਚਦੇ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਜਾਣ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੋਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਕਰ ਲੀਤਾ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਜੇ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੋਚਦੇ - ਸੋਚਦੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਸੋਚਦੇ - ਸੋਚਦੇ ਤ੍ਰੇਤਾਯੁਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਚਦੇ - ਸੋਚਦੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਜੇ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸੁਭ ਕਰਮ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ “ਤੁਰੰਤ

ਦਾਨ ਮਹਾਪੁਨ" ਕਦੀ - ਕਦੀ ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਬੜਾ ਖੇਡ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਇੰਨਾ ਫੇਰਸ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ। ਫਿਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਜੋ ਆਇਆ ਉਹ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਰ ਵਿਅਰਥ ਦੇ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲ ਪਾਵਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਰਥ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਫਲ ਪਦਮਗੁਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ - ਉਦਾਸ ਹੋਣਾ, ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਗਾਇਬ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ - ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਦਾ ਬਹੁਤ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ। ਗੱਲ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਇਕੱਲਾਪਨ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ! ਕਿੱਥੇ ਚਲੇ ਜਾਈਏ, ਪਰ ਜਾਣਗੇ ਕਿੱਥੇ? ਇਕੱਲਾ ਅਰਥਾਤ ਬਿਨਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥ ਦੇ, ਇਕੱਲਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ! ਇਵੇਂ ਭਲੇ ਇਕੱਲੇ ਹੋ ਜਾਓ ਪਰ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥ ਤੋਂ ਇਕੱਲੇ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥ ਤੋਂ ਇਕੱਲੇ ਹੋਏ, ਵੈਰਾਗੀ, ਉਦਾਸੀ ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਜਾ ਮੱਠ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ। ਕੰਬਾਈਂਡ ਰਹਿਣ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਜੋੜੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਬਣ ਜਾਨ ਪਰ ਇਵੇਂ ਜੋੜੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ ਨਾ ਇਸਲਈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਜੋ ਕੰਬਾਈਂਡ ਰੂਪ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਵੀ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵੱਖ ਹੋਇਆ ਤੇ ਗਿਆ। ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਨਾ ਇਵੇਂ! ਫਿਰ ਕੀ ਕਰਦੇ? ਕਦੀ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ, ਕਦੀ ਛੱਤ ਤੇ, ਕਦੀ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ। ਮਨਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜਾਓ ਉਹ ਵੱਖ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪ ਦੇ ਬਿਨਾ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ ਨਾਲ ਜਾਓ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਹੈ। ਜੰਮਦਿਆਂ ਹੀ ਇਹ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਾਲ ਰਹਿਣਗੇ, ਨਾਲ ਚੱਲੋਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਇਦਾ ਪੱਕਾ ਹੈ ਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ। ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਾਇਦਾ ਵੀ ਦ੍ਰਿੜ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਿੱਥੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਸਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਫਲਤਾ ਸਦਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਘੱਟ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਘੱਟ।

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਵੇਖੀ! ਇਹ ਵੇਖੀ ਨਾ ਤੁਰੰਤ ਦਾਨ.... ਕਦੀ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ? ਪਹਿਲੇ ਸੋਚਾਂ ਪਿੱਛੇ ਕਰਾਂ, ਨਹੀਂ। ਤੁਰੰਤ ਦਾਨ ਮਹਾ ਪੁੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੰਬਰਵਨ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਇਸਲਈ ਵੇਖੋ ਨੰਬਰਵਨ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਪੂਜਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਲ ਰੂਪ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਤੇ ਯੁਵਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਗੋਪ ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਾਇਨ ਪੂਜਣ ਹੈ। ਚੋਥਾ - ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਉਮਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਾਇਨ ਅਤੇ ਪੂਜਨ ਹੈ। ਰਾਧੇ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ ਪਰ ਰਾਧੇ ਨੂੰ ਬਾਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਝੁਲਾ ਨਹੀਂ ਝੁਲਾਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਝੁਲਦੇ ਹਨ। ਪਿਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਧੇ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਮ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਬਣਿਆ? ਮਹਾ ਪੁੰਨ। ਮਹਾਨ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਸੇ ਮਹਾਨ ਪੂਜਯ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗਈ। ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ, ਹੁਣ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦੀ ਇਵੇਂ ਕੰਮ ਚਲਾਓ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਅੱਜ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਜਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਖਜਾਨਾ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਰੇ ਹੀ ਖਜਾਨੇ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਜਮਾਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਖਾਤਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰੇ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਆਪਣਾ ਚੈਕ ਕਰਨਾ। ਫਿਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਰਿਜਲਟ ਕੀ ਵੇਖੀ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਖਜਾਨੇ ਦੇ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਫਿਰ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਸਮਝਾ -

ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਲੇਨ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਰੀਰ ਅਤੇ ਹੈ ਵੀ ਟੈਂਪਰੇਰੀ ਪਾਰੂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ, ਇਸਲਈ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਹਰ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਿੱਠੀ - ਮਿੱਠੀ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮਜਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਦੀ ਕਿਵੇਂ, ਕਦੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਕਾਰਨ ਉਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਅਚਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ! ਪਹਿਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮੁੱਖ ਮਿਲਣ ਦਾ ਇਹ ਭਾਗ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਹਰਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਤੁਰੰਤ ਦਾਨ ਮਹਾਪੁੰਨ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਕੱਦ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਦ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਬਾਈਡ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਦਾ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ

ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਾਦਪਿਆਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਬਾਪਦਾਦਾ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦਪਿਆਰ ਭੇਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚੇ, ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੁਹਬੱਤ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਮ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਪਰ ਹੈ ਮੁਹਬੱਤ ਇਸਲਈ ਜੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾ ਕੀਤਾ। ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਖਾਤਾ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕੀ ਹੋਈ? ਜਮਾਂ ਹੋਇਆ ਨਾ! ਇਸਲਈ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਭੇਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਅੱਗੇ ਵੱਧੋ ਤਾਂ ਸਮਰਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਸਦਾ ਹੈ ਹੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦਪਿਆਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ। (ਦਿੱਲੀ ਪਾਂਡਵ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਟੈਲੇਕਸ ਲੱਗਿਆ ਹੈ) ਦੇਹਲੀ ਨਿਵਾਸੀ ਪਾਂਡਵ ਭਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਧਨ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਸਾਧਨ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਨਹੀਂ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਪਾਂਡਵ ਭਵਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਹਿਮਾਨ - ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਈ। ਤਾਂ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸ਼ੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਭ ਵਲੋਂ ਯਾਦਪਿਆਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ 6 ਬਜੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਈ ਤਥਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਦਿੱਤੀ - 25-3-85

ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਮਝ ਉੱਡਦੀ ਸਮਝ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਕਰਮਯੋਗੀ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਵੀ ਕਰਮ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ ਚੈੱਕ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕਰਮ ਅਤੇ ਯਾਦ ਅਰਥਾਤ ਯੋਗ ਦੋਨੇ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਹੇ? ਅਗਰ ਕਰਮ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਯਾਦ ਘੱਟ ਰਹੀ ਤਾਂ ਬੈਲੇਂਸ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੀ ਬੈਲੇਂਸ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਕਰਮ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ ਰੱਖਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਸੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਅਵਿਯਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸਵਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਅਤੇ ਥੱਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ। ਅੱਜ ਥੱਲੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ, ਉੱਪਰ ਹੀ ਰਹਿਣਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਾਰਨ ਥੱਲੇ ਆ ਵੀ ਜਾਏ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਓ ਸਮਰਥ ਬਣਾਓ ਸਾਰੇ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਅੱਜ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਹੋਮਵਰਕ ਹੈ। ਹੋਮਵਰਕ ਜਿਆਦਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਘੱਟ ਹੈ।

ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ, ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਦਿਲ ਅਤੇ ਜਾਨ, ਸਿਕਵਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡ ਮਾਰਨਿੰਗ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਧੁਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਭਵ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਧੁਰਤਾ, ਬੇਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਧੁਰਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਧੁਰਤਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਰਿਸਪਾਂਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬਾਬਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਮਧੁਰ ਬੇਲ ਮਧੁਰਤਾ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਮਧੁਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਮਹਾਨ ਹਨ। ਮਧੁਰਤਾ ਹੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ। ਮਧੁਰਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ।
